

Η εορτή του Οσίου Γερασίμου Ιορδανίτου στην ομώνυμη Ιερά Μονή στη Δυτική όχθη του Ιορδάνη (ΦΩΤΟ+ΒΙΝΤΕΟ)

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Την Κυριακή 17 Μαρτίου εορτάστηκε στο [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#) η μνήμη του οσίου Γερασίμου Ιορδανίτου στην ομώνυμη Ιερά Μονή, στην Δυτική Όχθη του Ιορδάνη ποταμού.

Τελέστηκε Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος του Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αγιοταφίτων Αρχιερέων και πατέρων.

“Ὅντως ὁ μέγας Γεράσιμος ἐξέλαμπε ὡς φωστήρ, τοὔτέστιν ἀκτινοβολοῦσε τό φῶς τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ καί ἔσπειρε τά σπέρματα τῆς εὐσεβείας, δηλαδή τὴν ὑγιαίνουσαν καί σωτηριώδη Ὁρθόδοξον πίστιν. Τό γεγονός τοῦτο ἐπιβεβαιοῖ ἡ πνευματική σχέσις, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὁ Ἀββᾶς Γεράσιμος μετὰ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου, τόν ὁποῖον συναντοῦσεν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Ρουβᾶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν νηστειῶν”, ανέφερε, μεταξύ άλλων, ὁ Μακαριώτατος κατὰ τὸ κήρυγμά του.

Μετά τὸ πέρας τῆς εορτῆς ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς, Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος,

παρέθεσε εόρτια τράπεζα.

Αναλυτικά το ανακοινωθέν της Αρχιεπισκοπής:

Τήν Κυριακήν τῆς Τυρινῆς, 4ην /17ην Μαρτίου 2024, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου εἰς τήν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ Ἱεράν Μονήν, τήν κειμένην εἰς τήν Δυτικήν ὄχθην τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ ὀλίγον πρό τῆς ἐκβολῆς αὐτοῦ εἰς τήν Νεκράν Θάλασσαν.

Κατά τήν ἐορτήν αὐτήν ἡ Ἐκκλησία ὅλη, ἰδίᾳ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων, ἀνακαλεῖ εἰς τήν μνήμην αὐτῆς ὅτι ὁ Ὅσιος Γεράσιμος κατήγετο ἐκ Λυκίας, προσῆλθεν εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν διά προσκύνησιν τῶν Ἀγίων Τόπων τό ἔτος 451, καί ἐμόνασεν εἰς ἕν ἀναχωρητήριον παρά τήν Νεκράν Θάλασσαν ἀρχικῶς. Παρασυρθεῖς ὑπό τῶν Μονοφυσιτῶν ἐπλανήθη, ἐπανῆλθεν ὅμως εἰς τήν Ὁρθοδοξίαν ὑπό τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου. Μετά ταῦτα, ἵδρυσε παρά τήν ὄχθην τοῦ Ἰορδάνου «Λαύραν περιφανῆ» καί ἐν αὐτῇ Κοινόβιον, ἔχων ὡς συνασκητήν τόν ἅγιον Κυριακόν. Ὁ βίος αὐτοῦ ἐσημειώθη διά πολλῶν θαυμαστῶν ἔργων. Ἐκοιμήθη τό 475, γενόμενος καθοδηγητής χιλιάδων μοναχῶν καί λαϊκῶν εἰς τήν μοναχικήν καί ἐν Χριστῷ ζωήν.

Εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Μονῆς ταύτης, ἐτέλεσε τήν θείαν Λειτουργίαν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀρχιερέων Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἰσυχίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἀθηδῶνος κ. Νεκταρίου Ἐξάρχου εἰς Κωνσταντινούπολιν καί Πέλλης κ. Φιλουμένου, τῶν Ἱερομονάχων Ἀρχιμανδριτῶν π. Ματθαίου Γέροντος Δραγουμάνου, π. Στεφάνου Ἐξάρχου εἰς Μόσχαν, π. Ραφαήλ Ἐξάρχου Ἀθηνῶν, π. Ἀμφιλοχίου, π. Κλαυδίου, π. Ἱερωνύμου, π. Κυριακοῦ τοῦ Ἀββᾶ Γερασίμου, Ἀραβοφώνων καί Ρωσοφώνων Πρεσβυτέρων, τοῦ Πρεσβυτέρου π. Ἦσσα Μοῦσλεχ καί τοῦ Πρεσβυτέρου π. Μποῦλος, τοῦ Ἀρχidiaκόνου Μάρκου καί τῶν Ἱεροδιακόνων π. Εὐλογίου καί π. Δοσιθέου, ψάλλοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου μετά τῶν μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών καί μετεχόντων ἐντοπίων καί προσκυνητῶν, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά

Ἱεροσόλυμα κ. Δημητρίου Ἀγγελосоπούλου καί προσκυνητῶν ἐκ Κύπρου καί πιστῶν ἐκ διαφόρων περιοχῶν τοῦ Ἰσραήλ.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ὡς ἐπεται:

«Ὁφθαλμοί Κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὤτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν» (Ψαλμ. 33) «Οἱ ὀφθαλμοί τοῦ Κυρίου στρέφονται εὐμενῶς πρὸς τοὺς δικαίους καὶ τά ὤτα αὐτοῦ κλίνουν μέ προσοχὴν εἰς τὴν παράκλησίν των», ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τῆς ἐρήμου τοῦ Ἰορδάνου, ἐνθα ἡ Λαύρα τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἀπὸ Λυκίας, ἵνα ἐορτίως τιμήσωμεν τὴν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην.

Ὁ θεομακάριστος Γεράσιμος ἀνεδείχθη εἷς ἐκ τῶν μεγάλων ἀναχωρητῶν, τῶν διαλαμψάντων ἐν Παλαιστίνῃ κατὰ τόν 5ον αἰῶνα. Κατὰ τὴν προσκυνηματικὴν αὐτοῦ ἐπίσκεψιν εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους, περιώδευσεν ἄνα τὰς μεγάλας Μονὰς τῆς Παλαιστίνης καὶ ἐγκατεστάθη μονίμως εἰς τὴν ἐνταῦθα ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου,

ὅπου ὠκοδόμησε μεγάλην Λαύραν, ἡ ὁποία ἀπέβη περιφανής κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κυρίλλου Σκυθοπολίτου, γράφοντος ἐν τῇ ἱστορίᾳ αὐτοῦ: «Τότε δὴ ὁ μακάριος Σάββας τοῦ τριακοστοῦ πέμπτου τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας χρόνου πληρωθέντος... ἀνεχώρησεν ἐπὶ τὴν ἀνατολικὴν ἔρημον τοῦ ἐν ἁγίοις Γερασίμου τό τηνικαῦτα (= τοῦ κατ' ἐκεῖνον τόν χρόνον) φωστήρος δίκην (κατὰ τόν τρόπον) ἐκλάμποντος καί ἐν τῇ κατὰ τόν Ἰορδάνην ἐρήμῳ τὰ τῆς εὐσεβείας σπείροντος σπέρματα».

Ὅντως ὁ μέγας Γεράσιμος ἐξέλαμπε ὡς φωστήρ, τούτέστιν ἀκτινοβολοῦσε τό φῶς τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ καί ἔσπειρε τὰ σπέρματα τῆς εὐσεβείας, δηλαδή τὴν ὑγιαίνουσαν καί σωτηριώδη Ὁρθόδοξον πίστιν. Τό γεγονός τοῦτο ἐπιβεβαιοῖ ἡ πνευματικὴ σχέσις, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὁ Ἀββᾶς Γεράσιμος μετὰ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου, τόν ὁποῖον συναντοῦσεν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Ρουβᾶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν νηστειῶν. «Καί ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἁγίων νηστειῶν, ὁ ὅσιος Γεράσιμος ἐλάμβανεν τόν Ἀββᾶν Κυριακόν, τόν μονάζοντα ἐν τῇ Λαύρᾳ αὐτοῦ, εἰς τὴν

πανέρημον τοῦ Ρουβᾶ, οἵτινες αὐτόθι ἡσύχαζον ἕως τῆς τῶν Βαΐων ἑορτῆς κατὰ Κυριακὴν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου κοινωνοῦντες. Ὀλίγου δέ τινος χρόνου διελθόντος καὶ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου ἐν Χριστῷ τελειωθέντος εἶδεν ὁ ἐν ἁγίοις Γεράσιμος τὴν αὐτοῦ ψυχὴν ὑπὸ ἀγγέλων ὁδηγουμένην καὶ εἰς οὐρανὸν ἀναφερομένην καὶ λαβὼν τὸν Ἀββᾶν Κυριακὸν ἀνῆλθεν εἰς τὴν μονὴν αὐτοῦ καὶ τὸ σῶμα κηδεύσας ὑπέστρεψεν», μαρτυρεῖ ὁ Κύριλλος Σκυθοπολίτης.

Ὁ Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμος ἐπέλεξε τὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀναχωρητικὸν βίον, ἀκούων εἰς τὸ Δαυϊτικὸν λόγιον: «ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ ἠυλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ» (Ψαλμ. 54, 8) καὶ δὴ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Ἰορδάνου, ἔνθα τὸ πρῶτον ἀνεχώρησεν ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, κηρύσσων καὶ λέγων· «μετανοεῖτε· ἥγγικεν γάρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν», (Ματθ. 3, 1-2).

Ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Ἰορδάνου ἐσχόλαζε, εἶχεν δηλαδὴ τὸν ἐλεύθερον καιρὸν, ὁ ὅσιος Γεράσιμος, ἵνα μετὰ ἡσυχίας, ἀσιτίας καὶ ἀδιαλείπτου προσευχῆς γνωρίσῃ τὸν Θεὸν κατὰ τὸ γεγραμμένον: «σχολάσατε καὶ γινῶτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός», (Ψαλμ. 45,11). Ἑρμηνεύων τὸ λόγιον τοῦτο ὁ Μέγας Ἀθανάσιος λέγει: «εἰ μὴ γάρ τις πάσης κοσμικῆς φροντίδος γένηται ἐκτός, οὐ δύναται γινῶναι τὸν Θεόν». «Αὕτη μὲν οὖν ἡ σχολή (ἀσχολία) ἀγαθὴ τῷ σχολάζοντι καὶ ὠφέλιμος, ἡσυχίαν ἐμποιοῦσα πρὸς τὴν τῶν σωτηρίων διδασκαλίαν ἀνάληψιν (γινῶσιν)», λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος.

Αὕτη δέ ἡ «τῶν σωτηρίων διδασκαλίαν ἀνάληψις, γινῶσις, «δέν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν θείαν σοφίαν, ἡ ὁποία κατὰ τὸν Σολομῶντα: «ἀπαύγασμα γάρ ἐστὶ φωτὸς ἀϊδίου καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον τῆς τοῦ Θεοῦ ἐνεργείας καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ... καὶ εἰς ψυχὰς ὁσίους μεταβαίνουσα φίλους Θεοῦ κατασκευάζει» (Πρβλ. Σοφία Σολ. 7, 26-27) Εἰς τοιοῦτον «ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον τῆς τοῦ Θεοῦ ἐνεργείας εἰργάσατο τὴν διάνοιαν αὐτοῦ ὁ θεοφόρος Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμος, κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην: «Οἶδαμεν δέ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦκει καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν, ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. Οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς Θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος», (Α' Ἰωάν. 5,20).

Ὁ θεῖος ἔρως πρὸς τὸν ἐπουράνιον βασιλέα Χριστὸν εἶναι ἡ δύναμις τῆς θείας ἐνεργείας τῆς ἀποκαλυπτοῦσης εἰς τοὺς ἔχοντας καθαρὰν τὴν καρδίαν τὸ ἀληθές φῶς τῆς αἰωνίου ζωῆς, τοὔτέστιν τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, τὸν Χριστόν. Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς διακρίνονται οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας, ἰδιαίτερώς οἱ μάρτυρες καὶ οἱ ἀναχωρηταὶ ἀσκηταὶ τῆς ἐρήμου. «Ὁ ἐμός ἔρως ἐσταύρωται» (= ἔχει σταυρωθεῖ, ὁ Χριστός) καὶ οὐκ ἐμοὶ πῦρ (= ἐπιθυμίαν) φιλοῦλον· «ὕδωρ ζῶν» (Ἰωάν. 4,10) καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοὶ ἔσωθέν μοι λέγον· δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα. Οὐχ ἡδομαι τροφῇ φθορᾶς οὐδέ ἡδοναῖς τοῦ βίου τούτου· ἄρτον Θεοῦ θέλω, ὃ ἐστὶν σὰρξ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἐκ σπέρματος Δαυΐδ καὶ πόμα θέλω, τὸ αἷμα αὐτοῦ, ὃ ἐστὶν ἀγάπη ἁφθαρτος», γράφει ὁ Ἱερομάρτυς Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος.

Ὁ δὲ ἀσκητικῶς βιώσας Ἱερός Χρυσόστομος λέγει: «Ἄπαντας μὲν φιλῶ τοὺς ἁγίους μάλιστα δὲ τὸν μακάριον Παῦλον... τοῦτο δὲ εἶπον, ἵνα ὑμᾶς κοινωνοὺς ποιήσω τοῦ φίλτρου (τῆς ἀγάπης). Οἱ μὲν γάρ τὸν σωματικόν ἔρωτα ἐρῶντες εἰκότως αἰσχύνονται ὁμολογεῖν ... οἱ δὲ τὸν πνευματικόν, μηδέποτε ὁμολογοῦντες παυέσθωσαν... ἐκεῖνος μὲν γάρ ὁ ἔρως ἔγκλημα, οὗτος δὲ ἐγκώμιον».

Ἰδού λοιπόν, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, διὰ τί τιμῶμεν καὶ ἐγκωμιάζομεν τοὺς ἁγίους, ὥς τὸν σήμερον ἐορτάζοντα θεομακάριστον Γεράσιμον. Εἶναι γεγονός, ὅτι πράγματι οἱ Χριστιανοὶ συμμετέχουν εἰς τὴν θείαν ἁγιότητα διὰ τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἀναδείκνυνται «εἰς ναὸν ἅγιον» (Ἐφ. 2,21) καὶ «εἰς ἔθνος ἅγιον». «Ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτόν, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστόν αὐτοῦ φῶς», (Α' Πέτρ. 2,9), κηρύττει ὁ κορυφαῖος Απόστολος Παῦλος.

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, ἡμεῖς ὡς Χριστιανοί ὡς «γένος ἐκλεκτόν» ὀφείλομεν νά ἀποδίδωμεν εἰς τόν Θεόν «τήν λογικήν, τήν πνευματικήν λατρείαν τῷ Θεῷ, προσφέροντες τόν ἑαυτόν μας μαζί μέ τόν Χριστόν ὡς «θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ», (Ρωμ. 12,1) κατὰ τόν θεῖον Παῦλον. Δι' αὐτοῦ ἀκριβῶς τοῦ τρόπου γινόμεθα ἀφ' ἑνός μέν σύμμορφοι τῆς κλήσεως τοῦ Χριστοῦ λέγοντος: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἁράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθεῖτω μοι», (Μάρκ. 8,34). Ἀφ' ἑτέρου δέ μιμηταί τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου, οὗτινος ταῖς πρός τόν Θεόν ἱκεσίαις καί ταῖς πρεσβεΐαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου ἀξιωθῶμεν, ἵνα διέλθωμεν τό στάδιον τῆς νηστείας τῆς Ἀγίας Τεσσαρακοστῆς ἐν μετανοίᾳ, ἐγκρατεῖᾳ, ταπεινοφροσύνῃ καί ὑπομονῇ. Μετά δε τοῦ ὕμνωδοῦ εἴπωμεν: «Σύν Ὅσις Ὅσιε Γεράσιμε, Χριστῷ παριστάμενος, Αὐτόν καθικέτευσέ ὑπέρ εἰρήνης τῆς δοκιζομαζομένης περιοχῆς ἡμῶν καί σύμπαντος κόσμου». Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί Καλή Τεσσαρακοστή.

Κατά τήν παράδοσιν τήν ἡμέραν ταύτην, Κυριακήν τῆς Τυρινῆς, συνεκεντρώνοντο πάντες οἱ ἀρχαῖοι ἀσκηταί εἰς αὐτήν ταύτην τήν Μονήν «τοῦ Καλαμῶνος», τήν ὁποίαν ἱδρυσεν ὁ Ἅγιος Γεράσιμος ὁ Ἰορδανίτης καί ἐλάμβανον τήν εὐχήν τοῦ ἐκάστοτε Ἡγουμένου καί ὀλίγην τροφήν διά τήν ἐνδυνάμωσιν αὐτῶν κατὰ τήν ἔναρξιν τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί ἔπειτα ἀνεχώρουν εἰς τά ἀσκητήρια αὐτῶν, διά νά ἐπιστρέψουν καί παλιν διά τήν ἐορτήν τῶν Βαΐων.

Ἦκολούθησε ἐόρτιος τράπεζα τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς ὑπό τοῦ φιλέργου καί ρέκτου Ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου ὁ ὁποῖος καί ἐκαλλώπισε τόν Ἱερόν Ναόν καί τήν Μονήν δι' ὠραίων ψηφιδωτῶν καί ἀνεκαίνισε τήν Ἱεράν Μονήν καί ἀνέδειξεν αὐτήν εἰς προσκυνηματικόν, ἐργασιακόν καί κοινωνικόν κέντρον ὡς

ὅασιν ἀναψυχῆς ἐνδεῶν καί γηροκομεῖον Ἀγιοταφιτῶν Πατέρων.

